

Når teoriprøven er bestået, berammes den praktiske prøve. Der er afsat 45-60 minutter til afvikling af prøven, hvor den sagkyndige skal kontrollere aspirantens færdigheder.

Når køreprøven er bestået, udstedes kørekortet af Rigspolitichefen, som forestår produktion, datamæssig behandling og forsendelse.

Det er med betalingsreglerne tilstræbt at opnå dækning for gennemsnitsomkostningerne ved aflægelse af køreprøve, og der betales derfor ikke for de enkelte dele af køreprøven.

Reglerne om betaling for omstillingssyn blev indsat i færdselslovens § 124 g for at motivere bilejerne til at få deres køretøjer klargjort allerede ved førstegangssynet. Prisen for et periodisk syn af en personbil er i dag 360 kr., og for et omstillingssyn 180 kr. Prisen på omstillingssyn blev fastlagt ud fra en forudsætning om, at disse syn kunne gennemføres på cirka halvdelen af den tid, som et førstegangssyn tager, idet kun de påviste fejl skal gennemgås. Jeg skal dog i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at jeg med lovforslag nr. L 108 har foreslået, at priserne for omstillingssyn generelt forhøjes, idet omstillingssyn medfører en væsentlig større belastning af Statens Bilinspektion end forudsat.

De synspunkter, der var baggrunden for fastsættelsen af prisen på et omstillingssyn til det halve af prisen for et førstegangssyn, gør sig imidlertid ikke gældende ved en køreprøve. Hvis teoriprøven eller den praktiske prøve ikke består, skal aspiranten aflægge en ny tilsvarende prøve.

Spm. nr. S 1465

Til undervisningsministeren (11/3 99) af:

Susanne Clemensen (CD):

»Vil ministeren oplyse sin holdning til, om der gøres nok for at afhjælpe de problemer, man har som ordblind inden for uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet, og der ønskes herunder redegjort for, hvilken praksis der er for dokumentation af ordblindes vanskeligheder, og hvilke retningslinier der er for tildeling af computere som hjælpemiddel til dyslektikere?«

Begrundelse

Dansk Videnscenter for Ordblindhed beskrev i et notat af 17. februar 1997 nogle forhold vedrørende ordblindes muligheder for at få tilkendt computer. Det fremgik heraf, at der på det pågældende tidspunkt kun var kendskab til to tilfælde, hvor ordblinde havde fået tilkendt computerudstyr som varigt hjælpemiddel, til trods for den viden man har, om at behovet er langt mere omfattende. Endvidere fremgik det, at der ikke var nogen praksis for, hvilken faggruppe, der skulle dokumentere problemernes omfang, og at der i hele taget manglede retningslinier for tildeling af computere som hjælpemiddel til dyslektikere.

I et svar på spørgsmål 62 gennem uddannelsesudvalget i oktober 1998 (alm. del - bilag 341) oplyste ministeren, at det er skolens opgave at anskaffe en computer med talekort, hvis en elevs behov i forbindelse med undervisning og hjemmearbejde kan dokumenteres. Det var dog sjældent at en sådan anskaffelse blev betragtet som nødvendig.

På den baggrund, og fordi mange ordblinde i dag føler deres problemer bliver overset, er det efter spørgerens mening relevant, at sagen bliver belyst.

Tilsvarende spørgsmål er stillet til socialministeren som spm. nr. S 1466.

Svar (22/3 99)

Undervisningsministeren (Margrethe

Vestager):

Det er ikke muligt at svare på, hvornår der gøres nok, men jeg kan oplyse, at langt den største del af ressourcerne, der anvendes til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand her i landet, går til ordblinde og andre personer med store læse- og skrivevanskeligheder. Det er også til undervisning af denne gruppe, der er uddannet flest specialpædagoger og udviklet flest undervisningsmidler.

Dokumentationen finder sted som en vurdering i hvert enkelt tilfælde af særligt sagkyndige. Der findes ingen standarddokumentation for ordblindes vanskeligheder. De særligt sagkyndige kan variere fra uddannelsesområde til uddannelsesområde. På grundskoleområdet og gymnasiet er det oftest den lokale pædagogisk-psykologiske rådgivning (PPR). På erhvervs-skolernes uddannelser er det ministeriets fag-